

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Moravce a soudkyň JUDr. Miluše Krejzlíkové a Mgr. Miroslavy Lanžhotské ve věci

žalobce: ■■■. ■■■■ ■■■■, narozený ■■■■■
bytem ■■■■■■, ■■■■■■■■■■
zastoupený advokátem Mgr. Vilémem Vinopalem
sídlem Bratranců Veverkových 396, 530 02 Pardubice

proti
žalovanému: ■■■■■■■■■■, narozený ■■■■■■■■■■
bytem ■■■■■■■■■■, ■■■■■■■■■■
zastoupený advokátem Mgr. Bc. Josefem Zemanem
sídlem Žižkova 498, 541 01 Trutnov

o zaplacení 111 294 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Trutnově ze dne 6. 9. 2022
č. j. 108 C 51/2016-1139

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se ve výrocích II – V **potvrzuje.**
- II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady odvolacího řízení ve výši 6 939,35 Kč k rukám jeho zástupce do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci 55 368,80 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z této částky od

26. 10. 2016 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I). Žalobu v části, kterou se žalobce domáhal zaplacení částky 21 772,38 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05 % ročně od 26. 10. 2016 do zaplacení, zamítl (výrok II). Žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok III). Žalobci uložil povinnost zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Trutnově státem zálohované náklady řízení ve výši 26 299,40 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok IV). Žalovanému uložil povinnost zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Trutnově státem zálohované náklady řízení ve výši 40 838,65 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok V).
2. Žalobce se žalobou podanou u Okresního soudu v Trutnově dne 27. 10. 2016 domáhal na žalovaném zaplacení 111 294 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % od 26. 10. 2016 do zaplacení. Tvrdil, že je vlastníkem pozemků p. č. ■ (trvalý travní porost), p. č. ■ (trvalý travní porost) a p. č. ■ (ostatní plocha) v obci ■, katastrálním území ■, zapsaných na LV č. ■ u Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj, Katastrální pracoviště ■. Část pozemků o výměře 18 549 m² užívá bez právního důvodu žalovaný tím, že na nich provozuje od měsíce listopadu do konce dubna lyžařské vleky ■. Žalovaný odmítá uzavřít se žalobcem nájemní smlouvu a pozemky užívá bez právního důvodu, čímž mu vzniká bezdůvodné obohacení. Žalovaný mu platí na náhradu za užívání pozemků částku ve výši 5 Kč za m² za rok, to znamená 92 745 Kč (resp. 18 549 m² x 5 Kč). Nájemnému odpovídajícímu v daném místě a čase však odpovídá částka 7 Kč za m² za rok, to znamená, žalovaný by mu měl platit za rok 129 843 Kč (resp. 18 549 m² x 7 Kč). Náhrada za užívání pozemků ve výši 5 Kč za m² je nižší než obvyklé nájemné v daném čase a místě. Vzhledem k tomu, že žalovaný mu hradí náhradu za užívání pozemků ve výši 92 745 Kč namísto 129 843 Kč, domáhá se na něm zaplacení rozdílu mezi těmito částkami ve výši 37 098 Kč za rok (lyžařskou sezónou), to znamená za lyžařské sezóny 2013/2014, 2014/2015 a 2015/2016 mu vzniklo bezdůvodné obohacení ve výši 111 294 Kč (resp. 37 098 Kč x 3).
  3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Dle jeho názoru je částka, kterou žalobci za užívání pozemků platí, dostatečná. Namítal, že návštěvnost lyžařského areálu se postupně snižuje. Poukazoval na to, že klimatické podmínky nejsou vždy ideální a došlo k zásadnímu snížení konkurenceschopnosti jím provozovaného areálu, kdy právní předchůdkyně žalobce a žalobce mu bránili v jakémkoli rozvoji a modernizaci areálu.
  4. Žalobce vzal v průběhu řízení částečně žalobu zpět o částku 34 152,82 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 26. 10. 2016 do zaplacení a usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 1. 2021 č. j. 25 Co 227/2020-565 byl rozsudek Okresního soudu v Trutnově ze dne 3. 8. 2020 č. j. 108 C 51/2016-533 v části výroku I, již byla zamítnuta žaloba o zaplacení 34 152,82 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 26. 10. 2016 do zaplacení, zrušen a řízení bylo v tomto rozsahu zastaveno.
  5. Okresní soud připomněl, že ve věci rozhodl již rozsudkem ze dne 27. 5. 2019 č. j. 108 C 51/2016-106, kdy návrhu žalobce nevyhověl, avšak Krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 24. 10. 2019 č. j. 25 Co 201/2019-449 rozsudek okresního soudu zrušil. Okresní soud poté rozhodl rozsudkem ze dne 3. 8. 2020 č. j. 108 C 51/2016-533, kdy návrhu žalobce opět nevyhověl, když v souladu s pokyny odvolacího soudu provedl důkaz všemi vyjádřeními i znaleckými posudky předloženými žalobcem a dospěl k závěru, že jedinými validními důkazy, z nichž lze vycházet, je znalecký posudek Ing. Pavla Bartoše a posudek znaleckého ústavu PROFI-TEN a. s. Pro soud byly přesvědčivější závěry znaleckého posudku Ing. Pavla Bartoše, z něhož vycházel. Krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 20. 1. 2021 č. j. 25 Co 227/2020-565 opět zrušil

rozsudek okresního soudu, když konstatoval, že má-li soud k dispozici dva znalecké posudky s rozdílnými závěry o stejné otázce (a tyto rozpory se nepodařilo v řízení odstranit výsledkem znalců), měl rozhodnout o přezkoumání těchto posudků dalším znalcem, případně znaleckým ústavem. Okresnímu soudu bylo uloženo ustanovit jiného znalce a zadat mu vypracování revizního znaleckého posudku, jímž by přezkoumal znalecký posudek znalce Ing. Pavla Bartoše i znalecký posudek znaleckého ústavu PROFITEN a. s., a sdělil by, zda jimi zvolené metody jsou správné a zda se lze ztotožnit se závěry toho kterého znaleckého posudku. Rozsudek okresního soudu byl v části výroku I, již byla zamítnuta žaloba o zaplacení 77 141,18 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 26. 10. 2016 do zaplacení, a ve výrocích o nákladech řízení zrušen a v tomto rozsahu byla věc okresnímu soudu vrácena k dalšímu řízení. Okresní soud tedy přibral do řízení znalecký ústav NEMO Consult, s. r. o., za účelem revize obou uvedených znaleckých posudků. Dle závěru revizního znaleckého posudku se ústav přiklání k závěrům posudku znaleckého ústavu PROFITEN a. s. Ústav použil stejnou metodiku jako PROFITEN a. s. a znalec Ing. Pavel Bartoš tzv. simulované nájemné. Pokud se soud dotázal zástupce znaleckého ústavu Ing. arch. Vladimíra Erbeny na to, zda se v rámci práce na revizním znaleckém posudku pokusil získat lépe použitelný srovnatelný materiál – nájemní smlouvy (nikoliv kupní smlouvy), bylo mu odpovězeno, že nikoliv, přestože použitím správného filtru si soud sám během relativně krátké doby získal několik nájemních smluv na pronájem pozemků pod sjezdovkami nahlédnutím do veřejně dostupného registru smluv. Vzhledem k tomu, že zástupce ústavu NEMO Consult, s. r. o., při jednání soudu připustil, že pro zjištění ceny obvyklého nájmu by bylo patrně nejvýhodnější tuto posuzovat právě ze smluv o nájmu, byl vyžádán doplněk znaleckého ústavu. Dle závěrů doplnku posudku znalecký ústav NEMO Consult, s. r. o. konstatoval, že při posouzení nových srovnávacích materiálů byla zohledněna lokalita, situování svahu, doba uzavření smlouvy, možnosti využití pozemků a další cenotvorné faktory. Na základě tohoto posouzení konstatoval, že obvyklé nájemné předmětných pozemků p. č. ■, p. č. ■ a p. č. ■ v katastrálním území ■, obec ■, k roku 2013 se pravděpodobně pohybovalo v rozmezí 4 Kč až 7 Kč za m² za rok. Nájemné určené ve znaleckém posudku PROFITEN a. s. bylo pro rok 2013 určeno ve výši 5,53 Kč/m²/rok, což je střed uvedeného rozmezí. Vzhledem k tomu znalecký ústav konstatoval, že na závěrech revizního znaleckého posudku číslo 6464/2021 trvá a na svých závěrech setrval i při opětovném výsledku zástupce tohoto ústavu Ing. arch. Vladimíra Erbeny. Okresní soud uvedl, že ke stanovení obvyklého nájmu přistupuje podle závěrů znaleckého ústavu PROFITEN a. s., přestože měl k závěrům znaleckého ústavu PROFITEN a. s. (které upřednostňuje revizní znalecký posudek) mnoho výhrad a pro okresní soud zůstávají i nadále srozumitelnější a logičtější závěry znalce Ing. Pavla Bartoše. Dle znaleckého ústavu PROFITEN a. s. obvyklé nájemné v roce 2013 činilo částku 5,53 Kč/1 m²/rok, v roce 2014 činilo částku 5,75 Kč/1 m²/rok, v roce 2015 činilo částku 6,07 Kč/1 m²/rok a v roce 2016 činilo částku 6,80 Kč/1 m²/rok.

6. Okresní soud uzavřel, že žalobce požadoval nájemné za sezóny 2013/2014, 2014/2015 a 2015/2016. Sezóny (pokud nejsou určeny konkrétně) označené přelomem roku nelze počítat jinak než od 1. 7. prvního roku do 30. 6. druhého roku. Žalobce tedy má nárok na nájemné za sezónu 2013/2014 ve výši 104 616,36 Kč (to znamená polovina ročního nájmu za rok 2013, 5,53 Kč x 18 549 m² plus polovina ročního nájmu za rok 2014, 5,75 Kč x 18 549 m²), za sezónu 2014/2015 ve výši 109 624,59 Kč (to znamená polovina ročního nájmu za rok 2014, 5,75 Kč x 18 549 m² plus polovina ročního nájmu za rok 2015, 6,07 Kč x 18 549 m²) a za sezónu 2015/2016 ve výši 119 362,81 Kč (to znamená polovina ročního nájmu za rok 2015, 6,07 Kč x 18 549 m² plus polovina ročního nájmu za rok 2016, 6,80 Kč x 18 549 m²). Celkem má žalobce nárok na tři platby ve výši

104 616,36 Kč plus 109 624,59 Kč plus 119 362,81 Kč, celkem 333 603,76 Kč. Od této částky je nutno odečíst 3 x 92 745 Kč (to znamená platby uhrazené žalovaným) a rozdíl činí částku 55 368,80 Kč. V této části tedy žalobě vyhověl včetně zákonného úroku z prodlení, který žalobce požadoval od data podání žaloby. Ve zbylé části (to znamená 21 772,38 Kč) byla žaloba zamítnuta. O nákladech řízení rozhodl okresní soud dle §142 odst. 2 o. s. ř. a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Uvedl, že úspěch žalobce byl v poměru k neúspěchu 49,75 % ku 50,25 % (původně žaloval částku 111 294 Kč, část nároku vzal zpět v průběhu odvolacího řízení a část nároku byla zamítnuta) a poměr úspěchu a neúspěchu obou účastníků řízení byl v podstatě totožný. Pokud jde o aplikaci ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř., tu shledal vyloučenou již jen z toho důvodu, že žalobce neměl ani částečný úspěch, neboť jeho úspěch byl nižší než 50 %, jinak řečeno, byl převážně neúspěšný. Žalobce neměl ani částečný úspěch (tento měl žalovaný, byť v nepatrném rozsahu 0,25 %). Nebyla tedy splněna podmínka alespoň částečného úspěchu žalobce, který byl převážně neúspěšný. I kdyby tento výklad nebyl správný, nebyl shledán důvod pro aplikaci ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř. a uložení žalobcem požadované částky nákladů řízení žalovanému k úhradě, neboť je zjevné, že se jednalo o požadavek výrazně nadnesený vzhledem k místu, času a podmínkám daného využití.

7. Proti rozsudku okresního soudu, vyjma výroku I, podal žalobce odvolání. Uvedl, že považuje průběh řízení za ne zcela standardní, když okresní soud ze své vlastní iniciativy jednal v zájmu žalovaného i bez důkazního návrhu žalovaného. Konkrétně byl znaleckému a oceňovacímu ústavu s. r. o. zadán úkol, aby přezkoumal posudky ústavu PROFI-TEN a. s. a znalecký posudek Ing. Bartoše a určil, který považuje za správný. Znalecký a oceňovací ústav s. r. o. dospěl v posudku číslo 6464/2021 ze dne 22. 6. 2021 k závěru, že se ztotožňují se zjištěním znaleckého posudku zpracovaného ústavem PROFI-TEN s. r. o. a znalec Ing. arch. Vladimír Erben při svém výslechu dne 5. 10. 2021 řádně veškeré závěry vysvětlil. Okresní soud však přesto nechal zpracovat znaleckému a oceňovacímu ústavu s. r. o. srovnávací materiál (nájemní a kupní smlouvy), který zajistil okresní soud sám, bez návrhu procesních stran. Znalec Ing. arch. Vladimír Erben byl dne 30. 5. 2022 opětovně vyslechnut, kdy potvrdil své závěry a nevznikly žádné pochybnosti o správnosti znaleckého a oceňovacího ústavu s. r. o. ani znaleckého ústavu PROFI-TEN a. s. Pro žalobce pak je překvapivé, z jakého důvodu okresní soud vyjadřuje na straně 4 a 5 napadeného rozsudku své pochybnosti a úvahy nad těmito závěry. Okresní soud se v napadeném rozhodnutí sám postavil v rozporu se základními zásadami civilního soudnictví do role soudního znalce, tedy odborníka na posouzení obvyklé ceny předmětných pozemků. Konstatoval, že přes své výhrady okresní soud nakonec rozhodl na základě znaleckého posudku znaleckého ústavu PROFI-TEN a. s., s čímž žalobce souhlasí. Namítal však, že okresní soud nárok žalobce nedůvodně krátil a provedl jeho nesprávný výpočet. Okresní soud totiž přiznal žalobci nárok pouze za tři roky, namísto čtyř, s odůvodněním, že vychází z lyžařských sezón. Tento závěr (výpočet) je zarážející, neboť od počátku řízení bylo nesporné, že jsou projednávány roky 2013 až 2016, pod které spadají lyžařské sezóny 2013/2014, 2014/2015, 2015/2016. Krácení jeho nároku je v rozporu se samotným obsahem spisu, např. zadáním znaleckých posudků, která vždy zněla na roky 2013 až 2016, a dále např. se samotnou žalobu, kde je odkazováno na judikaturu přiznávající nárok za celý kalendářní rok, částečným zpětvzetím žaloby ze dne 24. 11. 2020 a dalšími listinami. V řízení bylo po celou dobu nesporné plnění za čtyři kalendářní roky. Vzhledem k tomu mu měla být přiznána částka 77 141,18 Kč. Nesouhlasil ani s tím, že mu nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení v plné výši. Dle jeho názoru mu měla být přiznána celá požadovaná částka po částečném zpětvzetí žaloby v průběhu řízení, tudíž nelze hovořit o jeho neúspěchu, resp. byl by úspěšný v podstatné části svého nároku. Kromě toho rozhodnutí o výši plnění záviselo na

znaleckém posudku a okresní soud měl aplikovat ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř. On investoval nemalé finanční prostředky do znaleckých posudků (4 znalecké posudky a 1 vyjádření znalce), neboť jeho úmyslem bylo uplatnit pouze odůvodněný nárok, a spoléhal na odbornost znalců (např. znalecký ústav PROFI-TEN s. r. o. dospěl ke zjištění ceny pozemků k nájmemnému pro rok 2016 ve výši 7,44/m²/rok). Další oslovení znalci většinou uvedli částku 7 Kč/m²/rok. Uplatnil tedy nárok ve zcela odůvodněné výši. Zásadním faktem je také to, že požaduje na žalovaném náhradu pouze v rozsahu částí pozemků, které žalovaný užívá ke své činnosti, to znamená náhradu za 18 549 m² namísto 28 708 m², přestože judikatura Nejvyššího soudu mu umožňovala nárokovat náhradu za celou plochu pozemků. Navrhl, aby byl rozsudek okresního soudu změněn, žalobě bylo zcela vyhověno a bylo mu přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

8. Žalovaný ve svém vyjádření k odvolání žalobce navrhl potvrzení rozsudku okresního soudu ve výrocích II až V jako věcně správného.
9. Pro úplnost je třeba uvést, že odvolání proti rozsudku okresního soudu podal též žalovaný. Odvolací řízení k odvolání žalovaného ze dne 22. 9. 2022 však bylo okresním soudem zastaveno z důvodu nezaplacení soudního poplatku žalovaným ve stanovené lhůtě. Proti tomuto usnesení okresního soudu ze dne 27. 10. 2022 č. j. 108 C 51/2016-1155 podal žalovaný odvolání, jeho odvolání však bylo usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. 3. 2023, které nabylo právní moci dne 20. 3. 2023, odmítnuto pro opožděnost. Předmětem odvolacího řízení tak zůstalo pouze odvolání žalobce do výroků II až V rozsudku okresního soudu.
10. Krajský soud jako soud odvolací (dále jen „odvolací soud“) přezkoumal napadený rozsudek okresního soudu i řízení mu předcházející v mezích odvolání a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
11. Odvolací soud se ztotožňuje se skutkovými i právními závěry okresního soudu vyjádřenými v odůvodnění jeho rozsudku, na které tímto odkazuje a které s ohledem na odvolací námítky žalobce doplňuje pouze následujícím způsobem.
12. Dle § 451 odst. 1 zákona číslo 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „obč. zák.“), kdo se na úkor jiného bezdůvodně obohatí, musí obohacení vydat.
13. Dle § 451 odst. 2 obč. zák. bezdůvodným obohacením je majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu nebo plněním z právního důvodu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů.
14. Dle § 2991 odst. 1 zákona číslo 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil.
15. Dle § 2991 odst. 2 o. z. bezdůvodně se obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám.
16. Žalobce v odvolání vytýkal okresnímu soudu jeho postup, kdy byl do řízení přibrán na základě pokynu odvolacího soudu znalecký ústav NEMO Consult, s. r. o., který měl přezkoumat závěry znaleckých posudků PROFI-TEN a. s. a znaleckého posudku Ing. Pavla Bartoše, což okresní soud učinil, avšak jeho postup poté nebyl standardní, když nechal zpracovat doplněk ke znaleckému posudku NEMO Consult, s. r. o., a provedl výslech zástupce znaleckého ústavu. K tomu je třeba pouze uvést, že okresní soud provedl výslech znalce k návrhu žalovaného. Pokud jde o okresním soudem vyjádřené

pochybnosti na straně 4 a 5 napadeného rozsudku nad závěry znaleckého posudku PROFI-TEN, a. s., kdy okresní soud se sám postavil do role soudního znalce, tak tento postoj byl okresnímu soudu vytýkán odvolacím soudem již v jeho předchozích rozhodnutích. V posuzovaném případě však okresní soud (i přes svoje výhrady ke znaleckému posudku PROFI-TEN a. s.) ze závěrů tohoto znaleckého posudku vycházel, s čímž žalobce souhlasí. Přestože tedy postup okresního soudu nebyl standardní, na výsledek sporu to nemělo žádný vliv, neboť okresní soud správně při svém rozhodování vycházel ze znaleckého posudku znaleckého ústavu PROFI-TEN, a. s.

17. Nebyla shledána důvodnou ani námitka žalobce, že okresní soud jeho nárok krátil, když mu přiznal nájemné za tři sezóny, to znamená za sezóny 2013/2014, 2014/2015 a 2015/2016, resp. pouze za tři roky, namísto čtyř let, které požadoval. Žalobce v žalobě požadoval přiznání bezdůvodného obohacení za lyžařské sezóny 2013/2014, 2014/2015 a 2015/2016 s tím, že žalovaný mu hradil za lyžařskou sezónu 2013/2014 92 745 Kč, za lyžařskou sezónu 2014/2015 92 745 Kč a za lyžařskou sezónu 2015/2016 92 745 Kč (to znamená 5 Kč x 18 549 m²), avšak měl mu hradit 7 Kč za m², to znamená, měl mu hradit každý rok 129 843 Kč (7 Kč x 18 549 m²), resp. za tři roky vzniklo žalovanému bezdůvodné obohacení ve výši 111 294 Kč. Žalobce pak požadoval bezdůvodné obohacení pouze za fakticky užívanou část pozemků, to znamená za 18 549 m². K dotazu okresního soudu, za jaké období požaduje žalobce vydání bezdůvodného obohacení, když ze žaloby vyplývá pouze, že se jedná o sezóny 2013/2014, 2014/2015 a 2015/2016, poté žalobce (na č. l. 193) upřesnil, že požaduje bezdůvodné obohacení za období od 1. 11. 2013 do 30. 4. 2014, za období od 1. 11. 2014 do 30. 4. 2015 a za období od 1. 11. 2015 do 30. 4. 2016. Pokud tedy okresní soud přiznal žalobci bezdůvodné obohacení za lyžařské sezóny, a to za období již od 1. 7. 2013 až do 30. 6. 2014, již od 1. 7. 2014 až do 30. 6. 2015 a již od 1. 7. 2015 až do 30. 6. 2016, nelze dospět k závěru, že by nárok žalobce krátil (naopak okresní soud přiznal žalobci bezdůvodné obohacení za delší období, než požadoval.).
18. Poukazoval-li žalobce na to, že by mohl požadovat náhradu za celou výměru pozemků, resp. za 28 708 m², faktem je, že požaduje po žalovaném náhradu pouze v rozsahu části pozemků, které žalovaný užívá ke své činnosti, to znamená pouze náhradu za 18 549 m².
19. Ve smyslu § 142 odst. 2 o. s. ř. pak okresní soud správně nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když každý z nich byl úspěšný pouze částečně (žalobce byl úspěšným co do 49,75 % a žalovaný co do 50,25 %). Rozhodnutí o výši plnění sice záviselo na znaleckém posudku, avšak žalobce v žalobě uplatňoval částku zjevně nepřiměřenou, když chtěl 7 Kč za m² za rok, avšak bylo mu přiznáno 5,53 Kč, 5,75 Kč, 6,07 Kč a 6,80 Kč za m² za rok. Ustanovení § 146 odst. 3 o. s. ř. tedy nelze aplikovat.
20. Rozsudek okresního soudu tedy byl v napadených výrocích II až V ve smyslu § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrzen.
21. V odvolacím řízení nebyl žalobce úspěšný a je tedy povinen ve smyslu § 224 odst. 1 o. s. ř. a § 142 odst. 1 o. s. ř. nahradit žalovanému náklady tohoto řízení. Náklady odvolacího řízení žalovaného spočívají v nákladech jeho právního zastoupení, a to v odměně za dva úkony právní služby (vyjádření k odvolání žalobce a účast u odvolacího jednání) á 1 980 Kč (z tarifní hodnoty 21 772,38 Kč), ve dvou paušálních náhradách hotových výloh á 300 Kč, v náhradě za ztrátu času ve výši 400 Kč, v cestovním z [redacted] do Hradce Králové k jednání odvolacího soudu a zpět ve výši 775 Kč (osobní automobil Peugeot, ujetu celkem 100 kilometrů, průměrná spotřeba 5,8 litrů na 100 kilometrů, cena nafty 44,10 Kč) a v 21% DPH ve výši 1 204,35 Kč; celkem činí náklady odvolacího řízení žalovaného 6 939,35 Kč (§ 7 bod 4, § 13 odst. 3, § 14 odst. 3 a 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., § 137 odst. 3 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Hradec Králové 1. června 2023

JUDr. Pavel Moravec v. r.
předseda senátu